

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] pct., og man giver udtryk for, at det må være galt, da det er lavere end den effektive obligationsrente. Det er mærkeligt, at ingen af de ærede ordførere har undersøgt, hvordan det forholdt sig med dette problem før krigen. Jeg kan nævne, at i 1938 lå den dividende, der udbetaltes i procent af samlet egenkapital, på 4,3 og den effektive obligationsrente på 4,9 pct. I 1939 var tallene 4,1 for forrentning af egenkapital og 4,7 for den effektive obligationsrente. For 1936—38 gennemsnitlig var den udbetalte dividende i procent af samlet egenkapital 4,3 og den effektive rente af obligationer ca. 5 pct. — jeg har ikke det nøjagtige tal, det ligger måske lidt under 5 pct., det tør jeg ikke sige. Det viser altså, hvor mærkeligt det end lyder, at det er et ganske almindeligt fænomen, der ikke på nogen måde har hindret yderligere initiativ og investering i aktieselskaber.

Endvidere mener man, der bør være adgang til udjævning af udbyttet. Der bør være adgang til for udbytteudligningsfonds, det vil praktisk talt sige alle frie reservefonds, at spæde til, således at udbyttet for hvert år i hvert fald kan komme op på det tilladte maksimum, hvis selskabets ledelse ønsker det. Man mener, at dette vil have en heldig konjunkturpolitisk virkning. Jeg tror ikke, det er særlig afgørende, men jeg skal ikke modsætte mig en sådan ændring af loven; det betyder ikke noget væsentligt for mig, og naturligvis kan der ligge noget rigtigt i en konjunkturmæssig udjævning også på dette område.

Endelig hæfter man sig ved, at denne lov kan medføre for visse selskabers vedkommende, at de kommer til at udbetale lavere udbytte, end det hidtil har været lovligt, således at loven for en række selskaber hvis dette gennemføres, betyder en skærpelse, og man hæfter sig endvidere ved, at den betydelige en skærpelse forsåvidt angår nye virksomheder, selskaber, stiftet efter 21. maj 1945, idet de nu falder ind under loven, medens de hidtil har været fri. Begrundelsen herfor er naturligvis den let forståelige, som jeg ikke har ment det nødvendigt at skrive i bemærkningerne, at hvis man godtager det princip, at en vis forrentning af egenkapital giver det rimelige grundlag for aktieselskabets drift, så må det gælde alle aktieselskaber. Men naturligvis må jeg for mit vedkommende anse det for vigtigere at få en lovgivning igennem på dette område ud fra de principper, jeg har fremført i min forelæggelsestale, så vi fortsat kan have en kontrol, end at

stå urokkelig fast på disse to sidste problemer, jeg har nævnt, og jeg vil følgelig være villig til en saglig forhandling om disse problemer i udvalget.

Af hensyn til det danske samfund, af hensyn til hele den pengepolitiske udvikling, af hensyn til de sociale forhold her i landet vil jeg meget håbe, at det til trods for de udtalelser, der er faldet her i dag, vil lykkes os i udvalget at blive enige om en fortsat lovgivning på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Lars M. Olsen: Jeg skal tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 15 medlemmer.

Aksel Larsen: Jeg sagde under min tale ved første behandling, at det kommunistiske partis repræsentanter under udvalgsbehandlingen af udbyttebegrænsningslovgivningen i de forløbne år ikke havde spillet den ringeste rolle. Dette har givet anledning til visse misforståelser, og jeg indrømmer, at hvis man ser det på tryk, kan det misforstås. Jeg må derfor give den forklaring, at jeg med den mig egne og særdeles klædelige beskedenhed ville udtrykke, at det kommunistiske partis repræsentanter havde spillet en temmelig stor rolle under de hidtidige forhandlinger om udbyttebegrænsningsloven. Dette ved jeg, at alle, som har været medlemmer af de skiftende udvalg siden 1945 vedrørende udbyttebegrænsning, vil være villige til at erkende. Såvel af denne grund — altså fordi vi må anses for at være en saglig arbejdskraft på dette område i et udvalg — som fordi vi mener at have krav på at blive repræsenteret i udvalgene, skal jeg foreslå, at forslaget henvises til et udvalg på 16 medlemmer.

Første næstformand (Arnth Jensen): Der er nu stillet to forslag om lovforslagets henvisning til et udvalg. Jeg skal derfor lade foretage afstemning.

Lars M. Olsens forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer. vedtoges med 82 stemmer mod 6.

Dermed bortfaldt **Aksel Larsens** forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.